

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1990 r.

w sprawie zasad ustalania wartości początkowej i ewidencjonowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przez podatników podatku dochodowego nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych.

Na podstawie art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wartość początkową środków trwałych, z wyjątkiem budynków podlegających ustawowemu ubezpieczeniu, oraz wartości niematerialnych i prawnych uważa się:

- 1) w razie nabycia w drodze kupna — cenę ich nabycia,
- 2) w razie wytworzenia — koszt wytworzenia,
- 3) w razie nabycia w drodze spadku lub darowizny — wartość rynkową w dniu nabycia.

2. Za cenę nabycia uważa się cenę wynikającą z rachunku lub innego dokumentu, powiększoną o koszty uboczne związane z zakupem, powstałe do chwili przekazania środka trwałego do użytkowania, jak koszty transportu, ubezpieczenia w drodze, cła, montażu itp.

3. Wartość początkową środków trwałych wykonanych sposobem gospodarczym lub w zakładzie podatnika, jeżeli ustalenie kosztów wytworzenia nie jest możliwe, ustala się w wysokości określonej przez powołanego przez podatnika biegłego przy uwzględnieniu cen z daty wytworzenia środka trwałego.

4. Za wartość początkową budynków podlegających ustawowemu ubezpieczeniu przyjmuje się w każdym roku wartość przyjętą na ten rok dla celów tego ubezpieczenia. Wartość początkową części budynków, do których stosuje się różne stawki amortyzacyjne, ustala się w wysokości odpowiadającej kubaturze tych części w stosunku do ogólnej kubatury budynku.

§ 2. Jeżeli ustalanie wartości początkowej środków trwałych nabytych przed dniem 1 stycznia 1990 r. w sposób określony w § 1 ust. 1—3 nie jest możliwe lub środek trwały

został poddany w czasie użytkowania modernizacji, przebudowie, rozbudowie lub remontowi w podstawowych elementach konstrukcyjnych (remont kapitalny), za wartość początkową tego środka trwałego przyjmuje się wartość wynikającą z wyceny dokonanej przez podatnika przy uwzględnieniu cen aktualnych w IV kwartale 1989 r. dla przedmiotu tego samego rodzaju, stopnia zużycia i dalszej jego przydatności.

§ 3. 1. Odpisy na zużycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowią koszt uzyskania przychodów, jeżeli podatnik prowadzi ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące dane: liczbę porządkową, określenie środka trwałego albo wartości niematerialnej lub prawnej, datę nabycia, wartość początkową, wartość początkową zaktualizowaną lub wycenioną na dzień 1 stycznia roku, w którym dokonano przeszacowania, wartość umorzenia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok przeszacowania — dotychczasową i zaktualizowaną, stawkę amortyzacyjną, kwoty odpisów amortyzacyjnych w roku, w którym dokonano przeszacowania, i w latach następnych.

3. Częścią składową ewidencji są sporządzone przez podatnika objaśnienia wskazujące sposób ustalania wartości początkowej, sposób jej aktualizacji, a w przypadku, o którym mowa w § 2 — sposób wyceny wartości początkowej.

4. Ewidencją powinny być również objęte przedmioty, które według zasad obowiązujących od dnia 1 stycznia 1990 r. nie są zaliczone do środków trwałych, a do dnia 31 grudnia 1989 r. nie zostały zamortyzowane.

5. Nie podlegają objęciu ewidencją budynki podlegające ustawowemu ubezpieczeniu.

§ 4. Środki trwale wymienione w ewidencji środków trwałych, prowadzonej na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 1978 r. w sprawie zasad dokonywania odpisów na zużycie przedmiotów majątkowych przez podatników podatku dochodowego nie będących jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 11, poz. 49 i z 1983 r. Nr 43, poz. 199), nie zamortyzowane do dnia 31 grudnia 1989 r., powinny być objęte ewidencją, o której mowa w § 3, w wartości początkowej wynikającej

z dotychczasowej ewidencji i w wartości początkowej zaktualizowanej na dzień 1 stycznia 1990 r.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1990.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*